

Luxembourg, 1. august 2019

Pressemelding 02/2019

Dom i sak E-7/18 *Fosen-Linjen AS mot AtB AS*

EFTA-DOMSTOLEN AVSIER EN ANDRE RÅDGIVENDE I UTTALELSE TIL NORSKE DOMSTOLER I FOSEN-LINJEN-SAKEN.

I en rådgivende uttalelse i dag kom EFTA-domstolen til at artikkel 2 nr. 1 bokstav c i håndhevelsesdirektivet¹ ikke krever at ethvert brudd på regelverket for offentlige anskaffelser i seg selv er tilstrekkelig til å tilkjenne erstatning for tap av fortjeneste til personer som har blitt skadelidende som følge av en overtredelse.

Saken gjaldt et erstatningskrav reist av Fosen-Linjen AS, et norsk foretak som driver fergesamband, mot AtB AS, et selskap som administrerer kollektivtrafikk i det norske fylket Sør-Trøndelag, etter at en anbudskonkurranse for anskaffelse av ferjetjenester ble avlyst.

Twisten for de nasjonale domstoler har allerede gitt opphav til en anmodning om rådgivende uttalelse til EFTA-domstolen fra Frostating lagmannsrett, og til EFTA-domstolens dom i sak E-16/16 (*Fosen-Linjen I*). I dommen kom EFTA-domstolen til at et enkelt brudd på anskaffelsesregelverket i seg selv er tilstrekkelig til å utløse den offentlige oppdragsgivers erstatningsansvar overfor en person som har blitt skadelidende, for den skade som har blitt påført, forutsatt at de andre vilkår for å tilkjenne erstatning er oppfylt. I den foreliggende sak spør Norges Høyesterett i hovedsak om dette også gjelder hvor det kreves erstatning for positiv kontraktsinteresse.

EFTA-domstolen uttalte at håndhevelsesdirektivet er et verktøy for minimumsharmonisering. Artikkel 2 nr. 1 bokstav c krever at de tiltak som treffes med hensyn til klagebehandlingen, må omfatte bestemmelser som gir adgang til å tilkjenne skadeserstatning til personer som er blitt skadelidende på grunn av en overtredelse. Imidlertid fastsetter verken artikkel 2 nr. 1 bokstav c eller noen annen bestemmelse i håndhevelsesdirektivet konkrete vilkår for tilkjenning av erstatning.

EFTA-domstolen bemerket at i mangel av EØS-rettslige bestemmelser på området er det, i samsvar med prinsippet om EØS-statenes prosessuelle autonomi, opp til den enkelte EØS-stats rettsorden å fastsette kriteriene for å tilkjenne erstatning for skade som følge av en overtredelse av EØS-regelverket for offentlige anskaffelser

EFTA-domstolen kom til at EØS-statene dermed har skjønnsfrihet ved fastsettelse av vilkårene for å tilkjenne og utmåle erstatning for tapt fortjeneste som har oppstått som følge av et brudd på EØS-retten om offentlige kontrakter, forutsatt at prinsippene om ekvivalens og effektivitet er overholdt. Videre bemerket EFTA-domstolen at fullstendig å utelukke tap av fortjeneste som tapskategori det kan tilkjennes erstatning for ved brudd på EØS-retten, ikke kan godtas.

Selv om håndhevelsesdirektivet ikke harmoniserer ansvarsnormen, kom EFTA-domstolen imidlertid til at en EØS-stat kan holdes ansvarlig for brudd på sine EØS-rettslige forpliktelser etter prinsippet om statlig erstatningsansvar. I den forbindelse bemerket EFTA-domstolen at

¹ rådsdirektiv 89/665/EØF av 21. desember 1989 om samordning av lover og forskrifter om gjennomføring av klagebehandling i forbindelse med tildeling av offentlige varekjøps- samt bygge- og anleggskontrakter

kravet om tilstrekkelig kvalifisert brudd som minstestandard anses som tilstrekkelig til å ivareta enkeltpersoners rettigheter.

Følgelig kom EFTA-domstolen til at håndhevelsesdirektivet artikkel 2 nr. 1 bokstav c ikke krever at ethvert brudd på regelverket for offentlige anskaffelser i seg selv er tilstrekkelig til å tilkjenne tap for tap av fortjeneste til personer som har blitt skadelidende som følge av en overtredelse.

Avgjørelsen er tilgjengelig i fulltekst på internett, se www.eftacourt.int.

Denne pressemeldingen er et uoffisielt dokument, og er ikke bindende for EFTA-domstolen.